

Ökö

Wanha

Abi

Jari

LEEVI

kevät 2016

LEEVI on Madetojan musiikkilukion opiskelijoiden äidinkielen ja kirjallisuuden koulukohtaisella lehdistökurssilla (ÄI10) toimittama lehti. Lehteä alettiin julkaista vuonna 1982.

PL 45
Suvantokatu 1
90015 OULUN KAUPUNKI

puh. 050-3672236

Päätoimittaja Maria Muilu

Toimittajat Riina-Kaisa Autti, Markus Hopia, Aarni Häkkinen, Roosa Kalaoja, Anna-Beata Koskelo, Tommi Kuisma, Saara Kuru, Aapo Käkilehto, Mika Paaso, Saira Paloniemi, Sanna Piri, Ilkka Pokkinen, Aapo Rautio, Helena Suomala, Oona Tuominen.

Kansi Saira Paloniemi

Ohjaava opettaja Kai Hissa

Sähköinen lehti <http://www.ouka.fi/oulu/madetojan-musiikkilukio/leevi-lehti>

PÄÄKIRJOITUS

Karjasillalta kampuslukioihin

4.3.2016

Kevään koulutaival kulkee eteenpäin joutuin. Kouluvuoden tapahtumat penkkareineen ja vanhojentansseineen alkavat olla takanapäin, ja on aika suunnata katse kohti tulevaa. Kesää kohti kiiruhtaminen sujuu nyt ehkä vielä kepeämmin kuin edellisvuonna – olemmehan palanneet remontin jälkeen Karjasillalta takaisin Pohjankartanoon. Uljas uusi Pohjankartano tarjoaa raitista hengitysilmaa ja viihtyisän tilan levähdyspaikaksi kevätkiireiden keskelle.

Remontti muutti Madetojassa muutakin kuin kahvion infrastruktuurin ja luokkien numerojärjestyksen. Tiivis kouluyhteisö kohtasi uudenlaisia haasteita, kun tunnit olivat eri kouluilla eikä välitunneilla ollut aikaa leppoisaan seurusteluun. Oli taitettava matkaa kahden koulun välillä. Kahviossa lorvimisen sijaan oli rämmittävä loskasäässä ja pakkasjäässä, ja matkan varrella kaveriporukat muotoutuivat uudelleen. Perinteiset ruokalan syntymäpäiväveisuut jäivät vaisuiksi, kun osa onnentoivottajista ruokaili toisella koululla. Yhteinen tila on yllättävän tärkeä tekijä yhteishengen muodostumisen ja kouluidentiteetin kannalta, ja Karjasillan käytävät nielaisivat osan kouluyhteisön yhteenkuuluvuudesta. Madetojan henki kuuluu Madetojan tiloihin.

Oulun kaupunki ei allekirjoita yhtä jaloa ajatusmaailmaa kouluidentiteetin tärkeydestä, ja nykyinen Oulun lukiomalli halutaan laittaa kunnolla uusiksi. Kampuslukiouudistuksen

myötä pienet lukiot yhdistyisivät muutamaksi suureksi kouluksi keskustan alueelle. Lukiot saisivat sulauttaa omat traditionsa yhdeksi suureksi kokonaisuudeksi.

Pohjankartanon remontti velvoitti bussimatkailijat kulkemaan muutamaa pysäkkiä pidemmän koulumatkan Karjasillalle, ja se johti – ainakin allekirjoittaneella – kriisiin kouluaamuina, sillä bussiin piti lähteä jopa kymmentä minuuttia aikaisemmin! Jos lähilukioita lakkautetaan ja kouluja yhdistetään, aamun bussikoitoksista tulisi hankala missio yhä useammalle Oulun alueen lukiolaiselle. Reuna-alueiden asukkaat joutuisivat käyttämään koulumatkaansa huomattavan lohkon lukio-opiskelijan kiireisestä päivärytmistä.

Muutoksia on luvassa, eikä tuttuun ja turvalliseen ehdi hektisessä nyky maailmassa pysähtyä pitkäksi aikaa. Nauttikaamme hengähdystauosta niin pitkään kuin voimme – pian on taas aika juosta.

Maria Muilu, päätoimittaja

REPORTAASI

Wanha on kaunis, ökö on ruma

Jo vuosikaudet on Madetojan ensimmäisen vuoden opiskelijoille järjestetty vanhojenpäivän yhteydessä ökötytys: leikkimielinen tapahtuma, jossa ykkösten päämenoksi keksitään erilaisia haasteita ja kilpailuja. Tämä vuosi ei tuonut poikkeusta – perinteeseen tosin tuli pieni muutos, kun ökötytys suoritettiin edellisen vuoden palautteesta viisastuneena niin sanotun ököradan muodossa.

Anna-Beata Koskelo 19.2.2016

Pohjankartanon kolmannessa kerroksessa on iloinen mutta hieman jännittynyt tunnelma, kun upeisiin mekkoihin ja pukuihin tälläytyneiden vanhojen ohjauksessa olevat ökötytysjoukkot joutuvat sonnustautumaan jos jonkinlaisiin vermeisiin. Pukeutuminen sujuu sutjakkaasti, ja pian näkökenttä täyttyy toinen toistaan mielenkiintoisemmista ilmestyksistä: yksi on pukeutunut vauvaksi, toinen sinappipurkiksi ja jotkut muuten vain omalaatuisiin vaateyhdistelmiin.

”Minun ökölle keksimä asuni oli isäni inspiroima”, kertoo vanha **Hanna Riecki**. ”Menee vain kotona kaapille ja ottaa rumimmat vaatteet mitä löytää”, kuvaa ökötysvaatteiden etsintää puolestaan **Ella Inget**. Tyttöjen mielestä vaatteiden löytäminen ei ollut vaikeaa; kun lisätään vielä asuun esimerkiksi laskettelulasit, tyrmäävä kokonaisuus on valmis.

Käytävässä raikuu. ”Wanha on kaunis, vanha on kaunis, ökö on ruma, ökö on ruma”, kuuluu lähes sadan jonossa kulkevan ökön suusta. ”Kovempaa!” huutavat wanhat, ja laulu sen kuin yltyy. Ökökulkue johdatetaan ryhmittäin luokkiin, joissa heitä odottaa yllätystehtäviä. Yhdessä luokassa leikitään *Romeoa ja Juliaa*: ökököt joutuvat vuorotellen lausumaan toisilleen rakkaudentunnuksia purskahtamatta nauruun. Toisessa luokassa mittelöidään pareittain ilmapallojen poksauttelussa – loppua kohden jotkut taipuvat jo mitä kummallisimpiin asentoihin yleisön osoittaessa suosiotaan. Konttaamiselta ei tänäkään vuonna vältytä, kun yhdellä pisteellä ökötettävät etsivät silmät kiinni lattialta pusseja. Ökököt pääsevät myös muodostamaan ryhmissä still-kuvia annetuista tilanteista eli menemään erilaisiin asentoihin ja pysymään paikoillaan kuin valokuvassa.

Vuorojen vaihtuessa kuljetaan letkassa ympäriinsä ja lauletaan taas perinteistä ökölaulua – pikaisen laskutoimituksen mukaan noin 758 kertaa koko päivän aikana – niin että se varmasti soi jok’ikisellä päässä yhä ensi vuonna. Kun kaikki ryhmät ovat käyneet jokaisessa luokassa, siirrytään kulkueena alakertaan juhlasalin eteen, missä laulavat ökököt muodostavat kunniakujan päivän tähdille, wanhoille. Salissa saadaan varmasti monen mielestä päivän parasta antia, kun vuorossa ovat nauruhermoja hykerryttävä ökövideo ja titteliä jako: estradille pääsevät muun muassa vuoden barbiet sekä vuoden ökö. Ökötyksen päätteeksi kaikki ökötettävät kantavat vielä ruoat pöytään heidät stailanneille wanhoille.

Maaria Littow ja **Helmi Pudas** 1B-luokalta pitivät ökötyksessä eniten ilmapallojen poksauttelusta ja ökövideosta. ”Aluksi jännitti, mutta kun saatiin kamat päälle ja alettiin laulamaan, niin helpotti”, Pudas sanoo. Pudas ja Littow ovat yhtä mieltä siitä, että ökörata olisi voitu suunnitella paremmin. ”Välillä jumitettiin käytävällä, ja tuntui, että kakkoset koko ajan improvisoivat lisää tekemistä”, tytöt tuumivat. Vaikka välillä odottaminen tylsistytti, ökötyksessä oli heidän mielestään kokonaisuudessaan mukava kokemus.

Ella Ingetin ja Hanna Riekin mielestä edellisen vuoden ökötyksessä oli hausken ja hausken, vaikka se olikin nöyryyttävämpi. ”Olisi voitu pitää se vanha käytäntö, jossa kaikki olivat salissa, mutta tehtävien ei olisi välttämättä tarvinnut olla niin pahoja kuin viime vuonna”, Inget pohtii. Inget ja Riecki mielsivät ökötyksen suunnittelun helpoksi eikä lainkaan isotöiseksi. Kysyttäessä, miltä tuntuu olla vanha, he vastaavat yksissä tuumin: ”Mukavalta! Aivan mahtavaa!” □

Kaikki kuningasta kumartakoot

Madetojan musiikkilukion ja Oulun konservatorion joulukuusta asti harjoiteltu yhteisproduktio, Elvis Presleyn musiikista koostuva A Tribute to the King -konsertti oli jymymenestys. Sekä maksullinen että koululaisille järjestetty maksuton esitys keräsivät Pohjankartanon juhlasalin täpötäyteen faneja ja muita kuuli-joita. Konsertti oli täynnä niin yllätyksiä kuin varmoja palojakin.

Aapo Rautio, 23.2.2016. Päivitetty 23.3.2016.

Tiistai 23. helmikuuta. Koko Pohjankartanon juhlasali on täytynyt yläastelaisista sekä tietysti lukiolaisista odottaen jo pitkään kohistun laulaja **Elvis Presleyn** kunniaksi rakennetun *A Tribute to the King* -konsertin alkua. Valot himmenevät tarkasti kello 13.00. Puheensorina lakkaa orkesterin saapuessa soittopaikoilleen. Viritysten loputtua kapellimestari **Jaakko Jauhiainen** astelee tutulle paikalleen tervehtien äänenjohtaja **Katariina Rumpusta**. Jauhiai-
nen kohottaa kätensä ensimmäisen kappaleen alkamisen merkiksi. Mikä klassikko sieltä tulisikaan? *Hound Dog*? Vai *Viva Las Vegas*? Yllätyksen määrä oli suuri, kun elokuvaklassikko *2001: Avaruusseikkailun* kuuluisan tunnusmusiikin alkusävelet täyttävät salin. Toimivan soiton ansiosta näinkin yllättävä valinta toimi erinomaisena aloituksena tällaiselle konsertille. Elviksen kasvot ilmestyvät valkokankaalle, ja konsertti on valmis alkamaan toden teolla.

Yleisön päät alkavat heti heilua musiikin tahdissa, kun rytmikäs rumpukomppi aloittaa instrumentaalipotpurin, josta ainakin *Hound Dogin*, kauniiden viulu- ja puhallinosuuksien johtaman *Love Me Tenderin* sekä jyrkän *Jailhouse Rockin* kykenee erottamaan.

Potpuria seuraava lyhyt katkelma Elviksen live-esiintymisestä aloittaa koko konsertin mit-taisen perinteen. Lyhyt video ennen varsinaista kappaletta paljastaa hieman Elviksen alku-peräiskappaleesta. Ensimmäisenä kuullaan bluesmainen *Heartbreak Hotel*, yksi Elviksen tunnetuimpia kappaleita, jonka viekoittelevalla äänellään upeasti tulkitsi konservatoriolai-nen solisti **Miia Laitinen**.

Heartbreak Hotelia seurasivat vähemmän tunnetut *Let it Be Me* sekä jatsahtava *Fever*, jotka tasapainottivat esitystä ennen hieman räväkempiä *Stuck on You* ja rytmikästä *Little Less Conversationia*. Konsertti olikin hyvin rakennettu vuorottaen balladeja, nopeampitempoisia ja rauhallisia kappaleita. Myös vaihtuvat solistit ja taustalaulajat tekivät jokaisesta kappaleesta omanlaisensa.

Seuraavaksi kuultiin Elvis-balladeista suurin, *Can't Help Falling in Love*, jonka kauniilla äänellään lauloi **Alisa Ojanen**. Hillittyine soitto-osuuksineen kappale kuulosti jo ammattilais-tason esitykseltä. Sitä seuraavien muutaman balladin jälkeen Elviksen kasvot ilmestyivät tuttuun tapaan valkokankaalle, tällä kertaa klassikko *Jailhouse Rock*. Yleisön odotellessa tuttuja alkuaääniä kuului sen sijaan jotain aivan muuta. Mutta eikö James Bond -teemainen abi-gaala mennyt jo? Yllätys oli päällimmäisin tunne, kun klassikkokappale sovitettuna tunnettuun 007-musiikkiin lähti soimaan salissa. **Saaga Laurin** salaperäinen ääni toi kappaleeseen eräänlaisen hämybaaritunnelman, jota hänen ja taustalaulajiensa sulavat liikkeet tukivat.

Konsertin loppupuolella kuultiin upea *Always on My Mind*, jota seurasi alkuperäistä rytmikkäämpi *Love Me Tender* Ojaseen tulkitsemana. Alusta asti tuntui vähän oudolta, kun rauhallinen balladi oli sovitettu näin radikaalisti R'n'B-tyyliseksi kappaleeksi. Vaikkakin se kuulosti mainiolta ja rytmikkäältä, ei sitä kovinkaan Elviksen muistoa kunnioittavana voinut pitää, etenkin räppiosuuden loputtua. Ojaneen räppäsi sekä lauloi erinomaisesti, mutta sovituskäyttö oli hieman liian rohkea ottaen huomioon, kuinka suuri klassikko oli kyseessä.

Konsertin päätti mahtipontisesti **Antti Alatörmäsen** hyvällä meiningillä laulama *Suspicious Minds* svengaavine rytmeineen ja elvismäisine tanssiliikkeineen. Kapellimestari Jauhiainen innostui jopa hyppäämään laulun viimeisellä iskulla! Mahtava lopetus muutoinkin mahtavalle konsertille! Lopuksi solistit Alatörmäsen, Ojanen, Lauri, Laitinen, *In the Ghetto* ja *Feverin* laulanut **Meri Maukonen** sekä muun muassa *Let it Be Men* laulaja **Jannaliina Jussiniemi** antoivat kiitoksensa yleisölle. Yleisölle, joka pystyi hymy huulilla lähtemään ulos salista tietäen, että näki juuri upean, juhlallisen esityksen yhden kaikkien aikojen suurimman laulajan musiikin täyttämänä. □

KUVAREPORTAASI

Madetojan vanhat tanssivat

Tommi Kuisma 19.2.2016

Madetojan musiikkilukion mummomusikaali MUTRIX

”Ukit mummot meille kertoi tarinoita menneitä, entisajan askareita heille hyvin tärkeitä. Niistä syntyi performanssi madislaisten käsissä. Kuunnelkaa ja nauttikaa, mennyt aika aistikaa!”

Markus Hopia 23.3.2016

MUTRIX pyörähti käyntiin toisen jakson alussa. Ennakkotehtävän pohjalta kerätyistä ikäihmisten kertomuksista valittiin käyttökelpoisimmat musikaalin rakentamista varten. Musikaalin ohjaajina **Anne Ålander** ja **Johanna Kemppainen** poimivat tarinoissa esille nousseita kappaleita. Valmiita kappaleita jouduttiin käyttämään lyhyen harjoitteluajan vuoksi.

Heti ensimmäisestä tunnista lähtien kaikille tehtiin mahdollisimman selväksi, ettei tuleva kurssi olisi selkeä. Kurssilaiset jakaantuivat ryhmiin, joissa alettiin ideoida eri kohtauksia. Kolmen ryhmän tuloksena saatiin päätös musikaalin rakenteesta. Päätettiin luopua kokonaan yhtenäisestä juonesta ja tehdä performanssi. Tarkoituksena oli luoda erillisiä kohtauksia ja tapahtumia ikäihmisten kertomuksista. Alku sijoittuisi heidän lapsuuteensa, ja esitys päättyisi aikuisuuteen. Vahvoina teemoina sille nostettiin sota, nuoruudenrakkaus ja pelto.

Harjoittelukertoja oli kolmesti viikossa, mikä tuntui liian vähältä. Puolessa välissä kurssia kaikki oli levällään eikä mikään tuntunut menevän eteenpäin. Ainoat, jotka hyppivät iloisaan eteenpäin menon vuoksi – jota kurssilaiset eivät itse silloin huomanneet – olivat ohjaajamme. Olimme aiemmin kuulleet Löpötissä mukana olleilta kertomuksia keskeneräisyy-

destä, loppukiireestä, stressistä ja kuuluisasta inkiväärijuomasta. Viimeisellä viikolla huomasimme itsekin olevamme samassa pisteessä mutta ilman inkiväärijuomaa. Esitys tuntui esittämiskelvottomalta. Kaikkia kappaleita ei nimittäin osattu ulkoa, kohtaukset olivat hättäisiä, ja rockin tanssi oli kesken.

Ensimmäisen esiintymispäivän aamuna kaikki oli saatu purkkiin. Kohdeyleisönä olivat ikäihmiset, joten MUTRIXia lähdettiin viemään vanhainkoteihin. Se sai lämpimän vastaanoton, ja heti tehtiin uusi esiintymistilaus. Esitykset Hiiposen vanhainkodilla ja Caritaskodilla olivat erittäin tunteikkaita ja koskettivat paljon näyttelijöitä. Myöhemmin järjestettiin näyttös myös vanhemmille ja tuttaville. Loppusyksystä kokosimme MUTRIXin taas ja teimme päivän kiertueen, jonka aikana kävimme kolmessa eri vanhainkodissa. Kiertuettamme tuki Pohjolan Matkat, joka antoi päiväksi käyttöömme linja-auton.

Nyt syksyn kiireet ovat vaihtuneet kevään kiireiksi ja esitykset ovat enää kaunis muisto. Silti MUTRIX on jäänyt meihin. Osallistuimme lauantaina 19.3. Nuori Kulttuuri -säätiön järjestämään Oulun seudun aluekatselmukseen, josta karsittiin kolme ehdokasta Vaasassa järjestettävään valtakunnalliseen Teatris-tapahtumaan. Tapahtuma järjestetään toukokuun lopussa ja parhaimmat esitykset palkitaan. Koulustamme Oulun seudun aluekatselmukseen MUTRIXin lisäksi osallistui Lauluyhtye Madetojan makkaraperunat. Jatkoon päässeiden esitysten kriteerit kerrottiin julkistamishetkellä. Teoksen tuli olla itse kirjoitettu ja nuorten itse pääosin tekemä. Esityksistä tuomaristo mainitsi yleisöön asti näkyneen tekemisen, ryhmien yhteishengen ja riemun. Koulustamme jatkoon pääsi yksiryhmä, ja se oli MUTRIX. Saimme positiivista palautetta, ja esityksessä yleisövalssia pidettiin erityisen tärkeänä kohtauksena.

Nyt olemme lähdössä toukokuun lopussa edustamaan koulumme lisäksi myös Oulua Vaasaan. Haluan näin juttuni lopussa kiittää ohjaavia opettajia, jotka ovat jaksaneet ohjata meitä ja tsemjata, vaikka kaikki ei aina olekaan mennyt putkeen. Kiitos rehtorillemme Jani Syrjälälle, jonka työrupeama tulee olemaan vielä edessä – koskien matkamme kustannuksia. Iso kiitos myös muiden aineiden opettajille, joiden tunneilta olemme luikkiineet pois MUTRIX syynä. Kiitos myös opiskelutoverillemme, jotka ovat katselleet meitä ymmärtämättä, mikä meillä oikein on, aina kun väsymys on treenien ja esitysten jälkeen saanut yliotteen. Suurimman kiitoksen tahdon osoittaa MUTRIXissa mukana olleille näyttelijöille. On ollut huikea tehdä teidän kanssanne yhteistyötä. Olemme kokeneet yhdessä niin iloa kuin surujaikin, ja toivon omasta puolestani, että kokemukset eivät loppuisi tähän.

MUTRIX-mummomusikaali: Lena Malaniak 1B, Aapo Rautio 1C, Venla Suopanki 1C, Sonja Hiltunen 2A, Markus Hopia 2A, Minna Hautakangas 2A, Mimosa Kangas 2A, Susanna Kerttula 2B, Veera Mommo 2B, Essi Kerttula 2B, Ella Liinamaa 2B, Heidi Kurikka-aho 2B, Selma Kiuru 2C, Ada Skytte 2C, Anette Silvanmaa 2C, Ronja Tolonen 2C, Vera Ruokonen 2C, Elli Seppänen 2C, Taru Salonurmi 2C, Suvi Väyrynen 2C; ohjaavat opettajat: Anne Ålander ja Johanna Kempainen. □